

Opis podstatných částí rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne ze dne 15. února 2007 pod sp.zn. 22Ca 258/2005 - 52

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu a soudců v právní věci žalobce....., bytem , zastoupeného, advokátkou se sídlem , proti žalovaným
1) **Policii České republiky – Městskému ředitelství Ostrava**, se sídlem Ostrava, Na Hradbách 23 a
2) **Policii České republiky Správě severomoravského kraje**, se sídlem Ostrava, 30. dubna 24, o žalobě proti nečinnosti správního orgánu, ve věci poskytnutí informací,

takto:

I. Policie České republiky – Městské ředitelství Ostrava je p o v i n n a vydat rozhodnutí ve věci žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 22.4.2003, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.

II. Policie České republiky – Městské ředitelství Ostrava je p o v i n n a vydat zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 4.748,50 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce, advokátky se sídlem Praha

III. Žaloba, aby Policie České republiky - Správa Severomoravského kraje byla povina vydat rozhodnutí ve věci žalobce o poskytnutí informací ze dne 22.4.2003, se zamítá.

IV. Žalobce a Policie České republiky – Správa Severomoravského kraje n e m a j í vůči sobě právo na náhradu nákladů řízení.

Z odůvodnění:

Žalobce se žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu domáhal, aby soud uložil ve lhůtě 15-ti dnů od právní moci rozsudku první žalované povinnost vydat rozhodnutí ve věci jeho žádosti o poskytnutí informací ze dne 22.4.2003, a pro případ zamítnutí tohoto primárního petitu navrhoval, aby tatáž povinnost byla uložena druhé žalované.

...

Krajský soud po zjištění, že žaloba byla podána v zákonné lhůtě (§ 80 odst. 1 s.ř.s.) projednal žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, vycházel přitom ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná pouze vůči první žalované.

Podle čl. II. odst. 1 zákona č. 61/2006 Sb. je nutno na projednávanou věc použít zákon č. 106/1999 Sb., ve znění účinném do 22.3.2006.

Mezi účastníky bylo sporné, zda se poté, co byla správním soudem zrušena negativní fiktivní rozhodnutí správních orgánů obou stupňů ve smyslu § 15 odst. 4 a § 16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., uplatní opět zákonná fikce podle § 15 odst. 4 citovaného zákona.

....

Krajský soud se zcela ztotožnil s přílehlavou argumentací žalobce, že z citovaného ust. § 15 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. jednoznačně vyplývá, že zákonná fikce o vydání rozhodnutí o odepření

informací se z povahy věci může uplatnit pouze jednou, neboť zákon váže počátek běhu lhůty pro vyřízení žádosti o poskytnutí informací na doručení žádosti povinnému subjektu (v projednávané věci byla žádost o poskytnutí informací první žalované doručena dne 24. 4. 2003), popř. na upřesnění žádosti podle § 14 odst. 3 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. Žalobce poukázal správně rovněž na skutečnost, že výklad žalovaných by ve svých důsledcích vedl k tomu, že povinný subjekt by se mohl opakovaně vyhýbat poskytnutí informací, resp. Sdělení důvodů pro odepření informací, odkazem na vydání fiktivního negativního rozhodnutí, které je ovšem podle ustálené judikatury správních soudů nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Takový výklad, který by mohl vést k nekonečnému „ping pongu“ mezi soudem a správními orgány, je podle názoru krajského soudu absurdní a odporující smyslu a účelu zákona č. 106/1999 Sb.

...

Jelikož rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 7. 2004 č.j. 22 Ca 296/2003-38, který nabyl právní moci dne 3. 9. 2004, byla pro vady řízení zrušena rozhodnutí druhé žalované ze dne 2. 6. 2003 č.j. PSM-316/KŘS-2003, fiktivní rozhodnutí druhé žalované ve věci odvolání žalobce ze dne 11. 5. 2003 i fiktivní rozhodnutí první žalované ve věci žádosti žalobce o poskytování informací ze dne 22. 4. 2003, ocitla se věc ve stádiu řízení před správním orgánem I. stupně. Na tomto závěru nemůže nic změnit skutečnost, že krajský soud v předcházejícím rozsudku věc vrátil k dalšímu řízení druhé žalované, neboť tento výrok má oporu v uúst. § 78 odst. 4 s.ř.s., a to i tehdy, zrušuje-li soud podle § 78 odst. 3 s.ř.s. vedle napadeného rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo. Druhá žalovaná strana tedy měla postoupit správní spis první žalované jako správnímu orgánu I. stupně. S ohledem na výše uvedené byla následně první žalovaná povinna (nehodlala-li, byť i jen zčásti, žádosti vyhovět) vydat rozhodnutí, jehož obsahové náležitosti jsou uvedeny v § 15 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., tj. včetně odůvodnění každého omezení práva na informace, nebo poskytnout požadované informace.

...